

Dos. Es fa una nova redacció de l'actual disposició final primera, que passa a ser segona, amb el text següent:

«Disposició final segona. *Comunitats autònomes.*

El procediment de comunicació del contingut dels contractes mitjançant l'ús de mitjans telemàtics, establert en aquest Reial decret i en les normes que el despleguin, es pot aplicar a les comunitats autònomes que hagin assumit el traspàs de la gestió duta a terme per l'Institut Nacional d'Ocupació en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació, mentre no hagin aprovat els seus propis programes, aplicacions, dissenys i estructures de dades i impressió per fer servir en aquestes comunicacions que, en tot cas, han de garantir la comunicació al Servei Públic d'Ocupació Estatal de les dades que aquest Reial decret defineix com a obligatòries.»

Tres. Les actuals disposicions finals segona i tercera passen a ser la tercera i la quarta, respectivament, i mantenen la mateixa redacció.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 23 de juliol de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

14653 *REIAL DECRET 1778/2004, de 30 de juliol, pel qual s'estableixen obligacions d'informació respecte de les participacions preferents i altres instruments de deute i de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents a la Unió Europea.* («BOE» 190, de 7-8-2004.)

L'obligació de facilitar informació a l'Administració tributària constitueix un element essencial perquè dugui a terme adequadament la tasca que té encomanada. A aquests efectes, l'article 93 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, constitueix el marc normatiu que configura amb caràcter general aquesta obligació.

Dins d'aquest àmbit, aquest Reial decret regula dues matèries. En primer lloc, s'hi indiquen les obligacions d'informació que han d'assumir determinades entitats respecte de l'emissió de participacions preferents i altres instruments de deute. En efecte, els apartats 3 i 6 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, d'acord amb la redacció que en fa la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de

capitals, assenyalen que determinades entitats tenen l'obligació d'informar de les emissions que realitzin les seves filials de participacions preferents i d'altres instruments de deute, així com de la identitat dels titulars dels valors emesos.

En segon lloc, el Consell Ecofin, en la sessió de 3 de juny de 2003, va aprovar el denominat «paquet fiscal», integrat per la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents estats membres, i el Codi de conducta.

L'objectiu final de la Directiva 2003/48/CE consisteix a permetre que els rendiments de l'estalvi en forma d'interessos pagats en un Estat membre a persones físiques residents fiscals en un altre Estat membre puguin estar subjectes a imposició efectiva, de conformitat amb la legislació d'aquest últim Estat membre. Per a això, la directiva ha optat per establir un mecanisme d'intercanvi d'informació automàtic entre les administracions tributàries dels estats membres.

Amb aquest Reial decret s'indiquen determinades obligacions d'informació en relació amb les emissions de participacions preferents i d'altres instruments de deute i s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2003/48/CE, per a la qual cosa es modifica el Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel qual es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària i es modifica el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

La incorporació a l'ordenament intern de la Directiva 2003/48/CE, en aplicació del mandat contingut a l'article 17, es completa amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 1 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que incorpora a la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques una disposició per la qual es considera pagament a compte la retenció suportada, d'acord amb el que disposa l'article 11 de la Directiva.

El Reial decret consta d'un article únic, que es compon de sis apartats, i d'una disposició final.

L'apartat u modifica l'article 1 del Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, per indicar les obligacions d'informació que inclou l'esmentat Reial decret.

L'apartat dos incorpora a l'esmentat Reial decret un capítol V en el qual es detallen les obligacions d'informació que han d'assumir determinades entitats de crèdit dominants o entitats cotitzades que no siguin de crèdit respecte de les emissions que puguin fer entitats participades o controlades totalment per aquestes de participacions preferents i d'altres instruments de deute. Aquest nou capítol consta de dos articles, 11 i 12.

L'article 11 estableix que, atès que les participacions preferents i altres instruments de deute es consideren actius financers, s'ha d'entendre que estan afectats per l'obligació d'informació que regula el capítol III del Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, objecte de modificació. L'article 12 estableix una obligació específica d'informació sobre aquest tipus d'emissions.

L'apartat tres afegix un capítol VI al Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre. Aquest nou capítol consta de sis articles.

Així, a l'article 13 es concreta l'àmbit d'aplicació de les obligacions de subministrament de determinada informació a l'Administració tributària.

L'article 14 delimita les rendes que han de ser objecte d'informació.

L'article 15 estableix els subjectes obligats a subministrar informació en funció dels diferents tipus de rendes. Entre aquests, es regula un cas especial relatiu a les entitats en atribució de rendes. Aquestes entitats, en el moment en què percebin rendes, han de subministrar informació a l'Administració tributària corresponent a les persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea a les quals s'atribueixin aquestes rendes.

L'article 16 estableix la informació que s'ha de subministrar a l'Administració tributària perquè aquesta, al seu torn, pugui complir el termini fixat en la directiva de sis mesos, una vegada finalitzat l'any natural, per subministrar informació als altres estats membres.

L'article 17 determina el procediment que han de seguir els pagadors de rendes per identificar tant el receptor com la seva residència per dur a terme el subministrament d'informació de manera adequada, per tal que cada Estat membre rebi informació dels seus residents, fent la distinció entre els contractes formalitzats abans de l'1 de gener de 2004 i els formalitzats a partir d'aquesta data.

Finalment, l'article 18, últim article d'aquest capítol VI, conté una habilitació al ministre d'Economia i Hisenda perquè determini el termini, el lloc i la forma en què el subministrament d'informació s'ha de fer efectiu.

L'apartat quatre introdueix tres disposicions addicionals al Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre. La primera de les disposicions addicionals incorpora un mecanisme excepcional pel qual els contribuents residents poden evitar la retenció quan obtinguin rendes d'estats membres que apliquin el mecanisme de retenció a compte que preveu l'article 11 de la Directiva.

La segona disposició addicional redueix el percentatge de la composició de l'actiu en instruments o valors representatius de la cessió a tercers de capitals propis en determinades entitats.

La tercera disposició addicional té com a finalitat aclarir que l'objecte d'aquest Reial decret, pel que fa a l'intercanvi d'informació de rendes obtingudes per persones físiques residents en la Unió Europea, està constituït per la concreció dels mecanismes d'identificació que han de complir les entitats obligades a subministrar informació, i això no impedeix l'exigència dels mitjans de prova que preveu la normativa vigent per aplicar l'exempció per als rendiments percebuts per residents en la Unió Europea.

L'apartat cinc incorpora una primera norma transitòria al Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, amb concreció del nivell d'exigència de la informació que és aplicable als valors que preveu la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol.

L'apartat sis afegeix una segona disposició transitòria en la qual s'indica que les rendes procedents de determinats valors són objecte d'informació o no en funció que l'emissor sigui privat o públic, i també pren en consideració a aquests efectes la data d'emissió dels valors, de conformitat amb el que estableix l'article 15 de la directiva.

Finalment, la disposició final única indica l'entrada en vigor del Reial decret, i estableix un tractament diferent en funció de la naturalesa de les normes. Així, es preveu que la norma entri en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», si bé les normes que s'incorporen a l'ordenament jurídic com a conseqüència de l'aprovació de la Directiva 2003/48/CE entra en vigor l'1 de juliol de 2005.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de juliol de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel qual es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària i es modifiquen el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb terceres persones.*

El Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel qual es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària i es modifiquen el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb terceres persones, es modifica en els termes següents.

U. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«1. Aquest Reial decret desplega determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària que incumbeixen a les persones o entitats que s'hi esmenten i consisteixen a presentar declaracions anuals amb informació sobre les persones autoritzades en comptes bancaris, de determinades operacions dutes a terme amb actius financers, de determinats comptes en entitats de crèdit, de determinades operacions amb participacions preferents i altres instruments de deute i de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.»

Dos. S'hi afegeix un capítol V, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL V

Obligacions d'informació respecte de determinades operacions amb participacions preferents i altres instruments de deute

Article 11. *Obligació d'informació.*

1. Els obligats a subministrar informació a l'Administració tributària a què es refereix el capítol III d'aquest Reial decret han d'informar en relació amb les operacions relatives a les participacions preferents i altres instruments de deute el règim dels quals estableix la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers. La informació que s'ha de subministrar és la inclosa a l'article 6 d'aquest Reial decret, referida a les operacions amb aquestes participacions preferents i altres instruments de deute dutes a terme amb la intermediació dels obligats esmentats.

2. La presentació d'aquesta informació s'ha de dur a terme al lloc, en la forma i dins els terminis que estableix el capítol III d'aquest Reial decret.

3. A efectes del compliment de l'obligació d'informació a què es refereix aquest article, és aplicable el que preveu l'article 8 d'aquest Reial decret.

Article 12. Obligació d'informació de l'entitat dominant i de l'entitat titular dels drets de vot.

1. L'entitat de crèdit dominant i l'entitat cotitzada titular dels drets de vot a què es refereixen els apartats 3 i 6 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, han de subministrar a l'Administració tributària una declaració en la qual s'ha d'especificar la informació següent respecte als valors a què es refereix l'article anterior:

a) Identitat i país de residència del perceptor dels rendiments generats per les participacions preferents o altres instruments de deute. Quan els rendiments es percebin per compte d'un tercer, també se n'ha de facilitar la identitat i el país de residència.

b) Import dels rendiments percebuts en cada període.

c) Identificació dels valors.

2. La declaració a què es refereix l'apartat 1 s'ha de presentar el mes de gener de cada any, respecte a la informació relativa a l'any natural immediatament anterior, en la forma i al lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda, el qual pot establir les circumstàncies en què sigui obligatori presentarla en suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.

3. A efectes d'elaborar la declaració que s'esmenta a l'apartat 1, les entitats obligades a subministrar informació han d'obtenir, en ocasió de cada pagament dels rendiments, i conservar a disposició de l'Administració tributària durant el període de prescripció de les obligacions tributàries la següent documentació justificativa de la identitat i residència de cada titular dels valors:

a) Quan el titular no resident actuï pel seu compte i sigui un banc central, una altra institució de dret públic o un organisme internacional, un banc o una entitat de crèdit o una entitat financera, incloses institucions d'inversió col·lectiva, fons de pensions o entitats d'assegurances, residents en algun país de l'OCDE o en algun país amb què Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició, i sotmesos a un règim específic de supervisió o registre administratiu, l'entitat en qüestió ha de certificar la seva raó social i residència fiscal de la manera que preveu l'annex I de l'Ordre de 16 de setembre de 1991, per la qual es desplega el Reial decret 1285/1991, de 2 d'agost, pel qual s'estableix el procediment de pagament d'interessos de deute de l'Estat en anotacions als no residents que inverteixin a Espanya sense mediació d'un establiment permanent.

b) Quan es tracti d'operacions intermediades per alguna de les entitats assenyalades al paràgraf precedent, l'entitat en qüestió, d'acord amb el que consti en els seus propis registres, ha de certificar el nom i la residència fiscal de cada titular dels valors, de la manera que preveu l'annex II de l'Ordre de 16 de setembre de 1991.

c) Quan es tracti d'operacions canalitzades a través d'una entitat de compensació i dipòsit de valors reconeguda a aquests efectes per la normativa espanyola o per la d'un altre país membre de l'OCDE, l'entitat en qüestió, d'acord amb el que consti en els seus propis registres, ha de certificar el nom i la residència fiscal de cada titular dels valors, de la manera que preveu l'annex II de l'Ordre de 16 de setembre de 1991.

d) En els altres casos, la residència s'acredita mitjançant la presentació del certificat de residència expedid per les autoritats fiscals de l'Estat de

residència del titular. Aquests certificats tenen un termini de validesa d'un any, comptat a partir de la data de l'expedició.

4. Per a les emissions realitzades a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret a efectes de fer efectiva l'exempció que preveu el paràgraf d) de l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, s'ha de seguir el procediment següent: en la data de venciment de cada cupó, l'entitat emissora ha de transferir a les entitats esmentades als paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior l'import líquid que resulti d'aplicar el tipus general de retenció a la totalitat dels interessos. Posteriorment, si abans del venciment del termini d'ingrés de les retencions l'entitat obligada al subministrament d'informació rep els certificats esmentats, l'entitat emissora ha d'abonar les quantitats retingudes en excés.»

Tres. S'hi afegeix un capítol VI, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació respecte de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea

Article 13. Àmbit d'aplicació.

Les persones jurídiques i altres entitats, incloses les entitats en règim d'atribució de rendes, i les persones físiques que, en l'exercici de la seva activitat econòmica, abonin o mitjancin en el pagament de les rendes a què es refereix l'article 14 a persones físiques residents en un altre Estat membre de la Unió Europea han de complir les obligacions de subministrament d'informació que deriven d'aquest capítol.

Article 14. Rendes subjectes a subministrament d'informació.

1. Estan subjectes al subministrament d'informació que regula aquest capítol les rendes següents:

a) Els interessos satisfets, així com qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per la cessió a tercers de capitals propis, inclosos els rendiments derivats de la transmissió, el reembossament, l'amortització, el bescanvi o la conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens, i les altres rendes a què es refereix l'article 23.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, a excepció dels recàrrecs per mora.

b) Els resultats distribuïts per les entitats següents en la part que derivin de les rendes que assenyalen el paràgraf a) anterior:

1r Institucions d'inversió col·lectiva regulades a la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985.

2n Entitats que s'acullin a l'opció que preveu el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 15 d'aquest Reial decret.

3r Institucions d'inversió col·lectiva establertes fora del territori d'aplicació del Tractat de la Comunitat Europea.

c) Les rendes obtingudes en la transmissió o el reembossament d'accions o participacions en entitats a les quals es refereix el paràgraf b) anterior, quan aquestes hagin invertit directament o indirectament, per mitjà d'altres entitats del mateix tipus, més del 40 per cent dels seus actius en valors

o crèdits que generin rendes de les que preveu el paràgraf a) anterior.

A aquests efectes, quan no sigui possible determinar l'import de la renda obtinguda en la transmissió o el reembossament s'ha de prendre com a tal el valor de transmissió o reembossament de les accions o participacions.

Aquest percentatge s'ha de fixar d'acord amb la política d'inversió que derivi de les normes o els criteris sobre inversions establerts al reglament del fons o a l'escriptura de constitució de l'entitat de què es tracti i, si no n'hi ha, en funció de la composició real dels seus actius, tenint en compte a aquests efectes la composició mitjana dels seus actius en l'exercici anterior previ a la distribució de resultats o a la transmissió o el reembossament.

2. En relació amb el que disposa l'apartat 1.a), en el cas que les entitats financeres no puguin determinar el rendiment en les operacions de transmissió, amortització o reembossament, s'ha de comunicar a l'Administració tributària el corresponent valor de transmissió, amortització o reembossament.

Així mateix, respecte al que disposen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1, quan el pagador de la renda no disposi d'informació referent a la part de resultats distribuïts o al percentatge d'actius invertits que correspongui directament o indirectament als valors o els crèdits que generin rendes de les que preveu el paràgraf a) de l'apartat esmentat, s'ha de considerar que la totalitat del rendiment prové d'aquest tipus de rendes o actius.

No obstant això, els obligats a subministrar informació poden optar, en relació amb les rendes incloses als paràgrafs b) i c) de l'apartat 1, per subministrar informació de l'import total distribuït i de l'import total obtingut en la transmissió o el reembossament d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, respectivament.

Article 15. Obligats a subministrar informació.

1. Estan obligats a subministrar informació les persones o entitats a què es refereix l'article 13 i, en particular, les següents:

a) En l'abonament d'interessos, o qualsevol altra retribució pactada, de comptes en institucions financeres, l'entitat financera que els satisfaci.

b) En l'abonament de cupons d'actius financers, així com en l'amortització o el reembossament, bescanvi o conversió d'aquests, l'emissor dels valors.

No obstant això, en cas que s'encomani a una entitat financera la materialització de les operacions anteriors, l'obligació correspon a l'entitat financera esmentada.

c) En els rendiments obtinguts en la transmissió d'actius financers, l'entitat financera que actuï per compte del transmissor.

d) Si es tracta de valors de deute públic, l'entitat gestora del Mercat de Deute Públic en Anotacions que intervingui en l'operació.

e) En la distribució de resultats d'institucions d'inversió col·lectiva, la societat gestora o la societat d'inversió. En el cas d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, l'entitat comercialitzadora o l'intermediari facultat per a la comercialització.

f) En la transmissió o el reembossament d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, la societat gestora o la societat d'inversió o, si s'escau, l'intermediari financer que mitjanci en la transmissió. Quan es tracti d'institucions

d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, l'entitat comercialitzadora o l'intermediari facultat per a la comercialització.

2. Quan les rendes a les quals es refereix l'article 14 d'aquest Reial decret les percebin les entitats a les quals els sigui aplicable el règim d'atribució de rendes que regulen l'article 10 i la secció 2a del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, sempre que l'import de la renda sigui atribuïble a una persona física resident en un altre Estat membre, aquestes entitats són les obligades a subministrar informació.

Aquestes entitats poden optar pel subministrament d'informació quan paguin efectivament les rendes als seus membres residents en un altre Estat membre de la Unió Europea. En cas de recórrer a aquesta opció, han de comunicar aquesta circumstància a l'Administració tributària, la qual, a petició de l'entitat, ha d'emetre una certificació acreditativa de l'opció.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, les persones o entitats que s'hi esmenten no estan obligades a subministrar informació quan la renda sigui percebuda per una persona física que pugui provar:

a) Que abona o mitjança en el pagament de rendes, en el sentit de l'article 13.

b) Que actua per compte d'una persona jurídica, una entitat sotmesa a imposició d'acord amb les normes generals de tributació de les empreses o una institució d'inversió col·lectiva regulada a la Directiva 85/611/CEE.

c) Que actua per compte d'una entitat sense personalitat jurídica, no sotmesa a imposició d'acord amb les normes generals de tributació de les empreses o que no tingui la consideració d'institució d'inversió col·lectiva regulada a la Directiva 85/611/CEE, sigui o no entitat en atribució de rendes d'acord amb la legislació espanyola.

En aquest cas, la persona física ha de comunicar el nom i l'adreça d'aquesta entitat a la persona o entitat de la qual obté la renda, la qual, al seu torn, ha de transmetre aquesta informació a l'Administració tributària.

d) Que actua per compte d'una altra persona física. En aquest cas, ha de comunicar a la persona o entitat de la qual obté la renda la identitat d'aquesta persona física de conformitat amb l'article 17.a).

Article 16. Informació que s'ha de subministrar.

1. Els subjectes obligats a què es refereix l'article anterior han de facilitar a l'Administració tributària les dades següents:

a) La identitat i la residència de la persona física perceptora de les rendes, d'acord amb el procediment que preveu l'article 17.

b) El número de compte del perceptor de les rendes.

c) La identificació del crèdit que dona lloc a la renda.

d) L'import de la renda.

2. Les persones o entitats que abonin o mitjancin en el pagament de les rendes incloses a l'article 14 a entitats sense personalitat jurídica establertes en un altre Estat membre de la Unió Europea, o no sotmeses a imposició d'acord amb les normes generals de tributació de les empreses en un altre Estat membre o que no tinguin la consideració

d'institucions d'inversió col·lectiva regulades a la Directiva 85/611/CEE, siguin o no entitats en atribució de rendes, d'acord amb la legislació espanyola, han de comunicar el nom i l'adreça de l'entitat, així com l'import de les rendes.

Article 17. Identificació i residència dels perceptors de rendes persones físiques residents en altres estats membres de la UE.

Les persones o entitats que en l'exercici de la seva activitat econòmica abonin o mitjancin en el pagament de les rendes incloses a l'article 14 han d'identificar el perceptor persona física, així com el seu lloc de residència, de la manera següent:

a) Identitat del perceptor persona física resident en un altre Estat membre de la Unió Europea.

1r Contractes formalitzats abans de l'1 de gener de 2004: s'ha d'identificar el perceptor persona física pel seu nom i l'adreça, utilitzant per a això la informació de què disposin, tenint en compte la normativa en vigor en territori espanyol i, en particular, el que disposa la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

2n Contractes formalitzats o transaccions efectuades sense contracte, a partir de l'1 de gener de 2004: s'ha d'identificar el perceptor persona física pel seu nom i l'adreça i, si en té, pel número d'identificació fiscal. Aquestes dades s'obtenen a partir del passaport o del document d'identitat oficial. Quan en aquests documents no hi figuri l'adreça, s'ha d'obtenir a partir de qualsevol altre document acreditatiu presentat pel perceptor.

Quan el número d'identificació fiscal no figuri al passaport, al document oficial d'identitat o en qualsevol altre document acreditatiu presentat pel perceptor, la identitat s'ha de completar mitjançant la referència a la data i el lloc de naixement que figurin al passaport o document oficial d'identitat.

b) Residència del perceptor persona física resident en un altre Estat membre de la Unió Europea.

1r Contractes formalitzats abans de l'1 de gener de 2004: la residència del perceptor persona física s'ha d'acreditar d'acord amb les dades de què es disposi, tenint en compte la normativa en vigor en territori espanyol i, en particular, el que disposa la Llei 19/1993, de 28 de desembre.

2n Contractes formalitzats o transaccions efectuades sense contracte, a partir de l'1 de gener de 2004: la residència del perceptor persona física s'ha de determinar tenint en compte l'adreça consignada al passaport o al document oficial d'identitat o, si cal, sobre la base de qualsevol altre document provectori presentat, segons el procediment següent:

Quan les persones físiques presentin un passaport o document oficial d'identitat expedit per un Estat membre i declarin ser residents en un tercer país, la residència s'ha de determinar a partir d'un certificat de residència fiscal, la validesa del qual ha de ser d'un any, expedit per l'autoritat competent del tercer país en què la persona física declari que és resident. En cas que no es presenti aquest certificat, s'ha de considerar que la residència està situada a l'Estat membre que hagi expedit el passaport o qualsevol altre document oficial d'identitat presentat.

Article 18. Termini, lloc i forma de subministrament de la informació.

La declaració que contingui la informació a què es refereix aquest capítol s'ha de presentar el mes de març de cada any, respecte a la informació

relativa a l'any natural immediatament anterior, de la manera i al lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda, perquè després la remeti a l'autoritat competent de l'Estat membre de residència del perceptor de les rendes.

El ministre d'Economia i Hisenda pot establir les circumstàncies en què sigui obligatòria presentar-la en suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.»

Quatre. S'introdueixen tres disposicions addicionals, amb la redacció següent:

«Disposició addicional primera. *Expedició de certificat.*

Als efectes d'aplicar l'exoneració de la retenció que preveu l'article 13.1.b) de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, l'Administració tributària, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, ha d'expedir als contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques, que percebin rendes procedents d'algun Estat membre que apliqui la retenció a compte que estableix l'article 11 de la Directiva esmentada, un certificat en què constin les dades següents:

a) Nom, adreça i número d'identificació fiscal del perceptor.

b) Nom i adreça de la persona o entitat que aboní les rendes.

c) Número de compte del perceptor de les rendes o, si no n'hi ha, la identificació del crèdit.

El certificat, que ha de ser vàlid per un període de tres anys, s'ha d'expedir en el termini màxim de 10 dies hàbils a comptar de la seva sol·licitud.

Disposició addicional segona. *Composició de l'actiu en determinades institucions.*

El percentatge a què es refereix l'article 14.1.c) ha de ser del 25 per cent a partir de l'1 de gener de 2011.

Disposició addicional tercera. *Aplicació del procediment d'identificació i residència dels residents a la Unió Europea.*

S'han d'aplicar els procediments d'acreditació de la identitat i de la residència que preveu el capítol VI, sense perjudici del que preveuen les disposicions que regulen les formes d'acreditació previstes per aplicar l'exempció dels interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis per als residents a la Unió Europea.»

Cinc. S'introdueix una disposició transitòria primera, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria primera. *Procediment per fer efectiva l'obligació d'informar respecte dels valors a què es refereix la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol.*

Si es tracta de participacions preferents i de deute compreses en l'àmbit d'aplicació de la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, s'ha d'aplicar el que preveu el Reial decret 1285/1991, de 2 d'agost, respecte de les entitats financeres que mitjancin en l'emissió.»

Sis. S'introdueix una disposició transitòria segona, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria segona. *Tractament de determinats instruments de renda fixa als efectes de les obligacions d'informació respecte de persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.*

1. Les rendes derivades de les obligacions nacionals i internacionals i altres instruments de deute negociables que hagin estat emesos originàriament abans de l'1 de març de 2001, o els fulls d'emissió d'origen dels quals hagin estat aprovats abans d'aquesta data per les autoritats competents de conformitat amb la Directiva 80/390/CEE del Consell, de 27 de març de 1980, sobre les coordinacions d'elaboració, control i difusió, del prospecte que ha de publicar per a l'admissió de valors mobiliaris a la cotització oficial en una borsa de valors, o per les autoritats responsables de tercers països, no s'han de considerar subjectes al subministrament d'informació previst al capítol V d'aquest Reial decret, sempre que no s'hagin tornat a produir emissions d'aquests instruments de deute negociables des de l'1 de març de 2002.

Si un Govern o entitat assimilada, actuant en qualitat d'organisme públic o la funció del qual estigui reconeguda en un tractat internacional, d'acord amb el que disposa l'annex de la Directiva 2003/48/CE, efectua una altra emissió dels instruments de deute negociable abans esmentats a partir de l'1 de març de 2002, les rendes derivades del conjunt de l'emissió, ja sigui l'emissió originària o les successives, s'han de considerar subjectes al subministrament d'informació que preveu el capítol V d'aquest Reial decret.

Si un emissor no previst al paràgraf anterior efectua una altra emissió dels instruments esmentats a partir de l'1 de març de 2002, només respecte d'aquesta emissió posterior se n'han de considerar les rendes derivades d'aquests valors subjectes al subministrament d'informació previst al capítol V d'aquest Reial decret.

2. El que estableix l'apartat anterior cessa en la vigència el 31 de desembre de 2010.»

Disposició final única. Entrada en vigor.

1. El que disposen els apartats u, dos i cinc de l'article únic entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El que disposen els apartats tres, quatre i sis de l'article únic entra en vigor el dia 1 de juliol de 2005 i s'aplica a totes les rendes subjectes a subministrament d'informació que es paguin o abonin a partir d'aquesta data.

Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda es pot modificar la data esmentada d'entrada en vigor, per adequar-la a l'eventual nova data que es fixi de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 17 de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003.

Palma de Mallorca, 30 de juliol de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

14782 ACORD per a la promoció i la protecció recíproca d'inversions entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica de l'Iran, fet a Madrid el 29 d'octubre de 2002. («BOE» 192, de 10-8-2004.)

ACORD PER A LA PROMOCIÓ I LA PROTECCIÓ RECÍPROCA D'INVERSIONS ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ISLÀMICA DE L'IRAN

El Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República Islàmica de l'Iran, d'ara endavant les «parts contractants»;

Amb la voluntat d'intensificar la cooperació econòmica en benefici recíproc dels dos països;

Amb el propòsit de crear i mantenir condicions favorables per a les inversions efectuades per inversors de cada part contractant en el territori de l'altra part contractant; i

Amb el reconeixement que la promoció i la protecció de les inversions d'acord amb aquest Acord estimularan el flux d'inversions entre els dos països;

Han convingut:

Article 1. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Acord:

1. Per «inversió» s'entén qualsevol tipus d'actius que hagin estat invertits per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant de conformitat amb les disposicions legals i reglamentàries d'aquesta segona part contractant, inclosos els següents:

a) propietat de béns mobles i immobles, així com altres drets relacionats amb els mateixos béns, com ara arrendaments, hipoteques, gravàmens, penyores i usdefruits;

b) participacions, accions i obligacions d'una societat o qualsevol altra forma de participació en una societat o empresa mercantil;

c) el dret a aportacions monetàries o a qualsevol altre tipus de prestació relacionada amb una inversió i que tingui un valor econòmic;

d) drets de propietat intel·lectual; processos tècnics, coneixements tècnics («know-how») i fons de comerç;

e) qualsevol dret amb un valor econòmic, inclòs el dret a la prospecció, el conreu, l'extracció o l'explotació de recursos naturals.

Cap canvi en la forma en què s'inverteixin o es reinverteixin els actius afecta el caràcter d'inversió sempre que aquest canvi s'hagi realitzat de conformitat amb les lleis i els reglaments de la part contractant receptora i amb l'autorització de l'autoritat competent de la part contractant receptora, si s'exigeix.

2. Per «inversors», respecte de qualsevol de les parts contractants, s'entén les persones següents que realitzin inversions en el territori de l'altra part contractant:

a) les persones físiques que tinguin la nacionalitat d'aquesta part contractant de conformitat amb la seva legislació;

b) les persones jurídiques, incloses les societats anònimes, corporacions i altres organitzacions, constituïdes de conformitat amb la legislació d'aquesta part contractant i que tinguin el domicili social, juntament amb una activitat econòmica efectiva, en el territori d'aquesta mateixa part contractant.